

Odvolaie podané 14. septembra 2022: Gugler France proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 13. júla 2022 vo veci T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Vec C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Gugler France (v zastúpení: S. Guerlain, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Alexander Gugler

Uznesením z 5. decembra 2022 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a spoločnosť Gugler znáša svoje vlastné trovy konania.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko)
29. septembra 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers a i./Premier ministre/Eerste Minister**

(Vec C-623/22)

(2023/C 35/27)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies a i., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables a i.

Žalovaný: Premier ministre/Eerste Minister

Prejudiciálne otázky

1. Porušuje smernica Rady (EÚ) 2018/822 z 25. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní v súvislosti s cezhraničnými opatreniami podliehajúcimi oznamovaniu (¹), článok 6 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii a články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, a konkrétnejšie zásadu rovnosti a zásadu zákazu diskriminácie, ktorú tieto ustanovenia zaručujú, keďže smernica (EÚ) 2018/822 neobmedzuje oznamovaciu povinnosť v prípade cezhraničných opatrení podliehajúcich oznámeniu len na daň z príjmu právnických osôb, ale uplatňuje ju na všetky dane patriace do pôsobnosti smernice Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (²), ku ktorým v belgickom práve patria okrem dane z príjmu právnických osôb aj iné priame dane, ako daň z príjmu právnických osôb a nepriame dane, ako napríklad registračné poplatky?
2. Porušuje vyššie uvedená smernica (EÚ) 2018/822 zásadu zákonnosti v trestnom konaní zaručenú článkom 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a článkom 7 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, porušuje všeobecnú zásadu právnej istoty a porušuje právo na rešpektovanie súkromného života zaručené článkom 7 Charty základných práv Európskej únie a článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, keďže pojmy „opatrenie“ (a teda aj pojmy „cezhraničné opatrenie“, „opatrenie určené pre trh“ a „individualizované opatrenie“), „sprostredkovateľ“,

„účastník“, „pridružený podnik“, prídavné meno „cezhraničný“, rôzne „charakteristické znaky“ a „test hlavného účelu“, ktoré smernica (EÚ) 2018/822 používa na účely určenia pôsobnosti a rozsahu oznamovacej povinnosti týkajúcej sa cezhraničných opatrení podliehajúcich oznamovacej povinnosti, nie sú dostatočne jasné a presné?

3. Porušuje vyššie uvedená smernica (EÚ) 2018/822, najmä v rozsahu, v akom dopĺňa článok 8ab ods. 1 a 7 do vyššie uvedenej smernice 2011/16/EÚ, zásadu zákonnosti v trestnom konaní zaručenú článkom 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a článkom 7 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a porušuje právo na rešpektovanie práva na súkromný život zaručené článkom 7 Charty základných práv Európskej únie a článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, keďže začiatok plynutia lehoty v trvaní 30 dní, v rámci ktorej si sprostredkovateľ alebo príslušný daňovník musia splniť svoju oznamovaciu povinnosť týkajúcu sa cezhraničného opatrenia podliehajúcего oznamovacej povinnosti, nie je určený dostatočne jasným a presným spôsobom?
4. Porušuje článok 1 bod 2 vyššie uvedenej smernice (EÚ) 2018/822 právo na rešpektovanie súkromného života zaručené článkom 7 Charty základných práv Európskej únie a článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, keďže pretože nový článok 8ab ods. 5, ktorý táto smernica doplnila do vyššie uvedenej smernice 2011/16/EÚ, stanovuje, že v prípade, ak členský štát prijme potrebné opatrenia, na základe ktorých sa sprostredkovateľom udelí právo na výnimku z podávania informácií o cezhraničnom opatrení podliehajúcim oznamovaniu, ak by sa povinnosťou oznamovania porušila povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa vnútroštátnych právnych predpisov daného členského štátu, je tento členský štát povinný uložiť takýmto sprostredkovateľom povinnosť bezodkladne informovať každého iného sprostredkovateľa, a ak takýto sprostredkovateľ neexistuje, príslušného daňovníka, o ich povinnosti oznamovania informácii, ak táto povinnosť vedie k tomu, že sprostredkovateľ viazaný povinnosťou mlčanlivosti, ktorá podľa práva uvedeného členského štátu podlieha trestným sankciám, musí zdieľať s iným sprostredkovateľom, ktorý nie je jeho mandantom, informácie, ktoré získal pri výkone svojho povolania?
5. Porušuje vyššie uvedená smernica (EÚ) 2018/822 právo na rešpektovanie súkromného života zaručené článkom 7 Charty základných práv Európskej únie a článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, keďže oznamovacia povinnosť týkajúca sa cezhraničných opatrení podliehajúcich oznámeniu vedie k zásahu do práva na rešpektovanie súkromného života sprostredkovateľov a príslušných daňovníkov, ktorý nie je racionálne odôvodnený a primeraný z hľadiska sledovaných cieľov, a ktorý nie je relevantný vo vzťahu k cieľu spočívajúcemu v zaručení riadneho fungovania vnútorného trhu?

(¹) Ú. v. EÚ L 139, 2018, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 64, 2011, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Gelderland (Holandsko)
12. októbra 2022 – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Vec C-639/22)

(2023/C 35/28)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Gelderland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 135 ods. 1 písm. g) smernice 2006/112 (¹) vykladať v tom zmysle, že možno vychádzať z toho, že členovia dôchodkového fondu, ako je ten v konaní vo veci samej, znášajú investičné riziko, a vedie to k tomu, že dôchodkový fond predstavuje „podielový fond“ v zmysle tohto ustanovenia? Je pri tom relevantné: